

A bírálóbizottság értékelése

1. A jelölt kimutatta, hogy a hortobágyi pásztorok és a gyimesi gazdálkodók növényzethez és tájhoz kapcsolódó hagyományos ökológiai tudása gazdag. Hortobágyon legalább 50, Gyimesben legalább 140 rugalmas módon értelmezett népi élőhely-kategóriát különítenek el. A gyimesi tájpartíció multidimenzionális, a hortobágyi viszont egy fő dimenzió mentén szerveződik. Mindkettő erősen lexikalizált, sekély hierarchiájú és makro-, mezo- és mikroélőhelyekből szerveződik.
2. A dolgozat dokumentálja, hogy a tájban élő emberek részleteiben és ok-okozati összefüggéseiben látják a növényzet évtizedes léptékű változásait és a tájhasználat vegetációdinamikai következményeit. A hagyományos gazdálkodás gazdag faj- és élőhelyismeretre épül, összetett technológiájú és jól adaptált a táj térbeli és időbeli heterogenitásához.
3. Szemléltette, hogy a hagyományos ökológiai tudás jellemzően személyes, tapasztalati, ezért gyakran implicit, a tudásnak csak egy része tartozik a kulturálisan megosztott közösségi tudáshoz, miközben meglepően független a tudománytól. A hagyományos ökológiai tudás lassabban erodálódik, mint a népi kultúra sok más szelete.
4. A jelölt megállapította, hogy a népi növényzet- és tájismeret a tudományosnál térben gyakran részletesebb, olykor tematikában is gazdagabb, ezért hatékonyan segítheti a tudományos megismerést, valamint a tájhoz jobban adaptált természetvédelmi kezelések és agrártámogatási rendszerek kifejlesztését.